

RIKSDAGENS SVAR 151/2001 rd

Regeringens proposition med förslag till lagstiftning om försäkrades och arbetsgivares socialskyddsavgifter och folkpensionsanstaltens finansiering

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lagstiftning om försäkrades och arbetsgivares socialskyddsavgifter och folkpensionsanstaltens finansiering (RP 150/2001 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 31/2001 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie, arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Lagens tillämpningsområde

I denna lag bestäms om storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie och arbetsgivares sjukförsäkringsavgift som avses i 32 § sjukförsäkringslagen (364/1963) samt av arbetsgivares folkpensionsavgift som avses i 3 § folkpensionslagen (347/1956).

2 §

Den försäkrades sjukförsäkringspremie

Storleken av den försäkrades sjukförsäkringspremie är 1,50 procent av den inkomst som avses i 33 § sjukförsäkringslagen.

3 §

Pensionstagarens sjukförsäkringspremie

Hos en försäkrad som får pensionsinkomst uppbärs, utöver vad som i 2 § bestäms om premien, i sjukförsäkringspremie 0,40 procent av den inkomst som avses i 33 § sjukförsäkringslagen. Denna höjning av sjukförsäkringspremien är dock högst 0,40 procent av den skattepliktiga pensionsinkomsten.

4 §

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift

Arbetsgivares sjukförsäkringsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som avses

i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk (627/1987) 1,60 procent,

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 1,60 procent,

3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter 1,60 procent,

4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 1,60 procent,

5) hos landskapet Åland 2,85 procent, och

6) hos staten och dess inrättningar 2,85 procent.

5 §

Arbetsgivares folkpensionsavgift

Arbetsgivares folkpensionsavgift erläggs på basis av den lön och arbetsinkomst som avses i 1 § 1 mom. lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Avgiften är följande:

1) hos privata arbetsgivare och hos sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk

a) 1,35 procent i avgiftsklass I,

b) 3,55 procent i avgiftsklass II,

c) 4,45 procent i avgiftsklass III,

2) hos kommuner och samkommuner samt kommunala affärsverk 2,40 procent,

3) hos den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter 2,40 procent,

4) hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar 2,40 procent,

5) hos landskapet Åland 3,95 procent, och

6) hos staten och dess inrättningar 3,95 procent.

Avgiftsklassen för arbetsgivares folkpensionsavgift bestäms utifrån de normala avskrivningar som de har uppgivit i skattedeklarationen för beskattningen för det näst närmaste skatteåret före kalenderåret och som de har gjort på an-

skaffningsutgifterna för förslitning underkastade anläggningstillgångar och utifrån de löner som de utbetalat under samma skatteår. Har beskattning inte verkställts för skatteåret i fråga, används uppgifterna från beskattningen för det föregående skatteåret. Till avgiftsklass II för arbetsgivares folkpensionsavgift hör privata arbetsgivare som idkar affärsverksamhet och som är skyldiga att betala inkomstskatt till staten samt i 4 § 1 mom. 1 punkten inkomstskattelagen (1535/1992) avsedda näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör minst 10 och högst 30 procent av de löner som de utbetalat. Arbetsgivare och näringssammanslutningar som idkar affärsverksamhet hör till avgiftsklass III, om beloppet av avskrivningarna är större än 50 500 euro och samtidigt utgör över 30 procent av de löner som betalats ut. Övriga privata arbetsgivare hör till avgiftsklass I.

Vad som i 2 mom. bestäms om privata arbetsgivare gäller på motsvarande sätt sådana statliga affärsverk på vilka tillämpas lagen om statens affärsverk.

6 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

För arbetsgivare som avses 5 § 1 mom. 1—4 punkten är folkpensionsavgiften dock mellan den 1 januari och den 28 februari 2002 hos privata arbetsgivare 2,00 procent i avgiftsklass I, 4,00 procent i avgiftsklass II och 4,90 procent i avgiftsklass III samt 3,15 procent hos kommuner, samkommuner och kommunala affärsverk, den evangelisk-lutherska kyrkan samt dess församlingar och kyrkliga samfälligheter samt hos ortodoxa kyrkosamfundet och dess församlingar.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 4 juli 1963 om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963) 1 § 1 mom. och 2 §, sådana de lyder, 1 § 1 mom. i lag 1278/1999 och 2 § i lag 1119/1996 samt
fogas till lagen en ny 3 § i stället för den 3 § som upphävts genom lag 906/2001, som följer:

1 §

En arbetsgivare är skyldig att till Folkpensionsanstalten betala arbetsgivares sjukförsäkringsavgift och arbetsgivares folkpensionsavgift på basis av den lön som betalats till arbetstägaren och på vilken förskottsinnehållning skall verkställas och den del av i 77 § inkomstskattelagen (1535/1992) avsedd utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar. Avgifternas storlek bestäms särskilt genom lag.

betalat i den mån de är skattefria enligt inkomstskattelagen eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

Med arbetsgivare avses arbetsgivare enligt 14 § lagen om förskottsuppbörd, Nordiska Investeringsbanken, Nordiska projektexportfonden samt den som enligt lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet samt enligt lagen om källskatt för löntagare från utlandet är skyldig att uppbära källskatt.

2 §

Med lön avses

1) lön enligt 13 § lagen om förskottsuppbörd,
 2) lön enligt 4 § lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst och förmögenhet (627/1978) och sådan ersättning genom personlig verksamhet av artist som avses i 3 § i nämnda lag,

3) lön enligt 10 § lagen om källskatt för löntagare från utlandet (1551/1995), och

4) lön enligt 2 § lagen om beskattning av anställda vid Nordiska Investeringsbanken och Nordiska projektexportfonden (562/1976).

Naturaförmåner som hör till lönen värderas så som bestäms i inkomstskattelagen. I fråga om kostnaderna för utförande av arbetet beaktas 15 § lagen om förskottsuppbörd.

Till den del av utlandsarbetsinkomst som betalas i pengar räknas inte ersättningar för kostnader för utförande av arbetet som arbetsgivaren

3 §

Fysiska personer och dödsbon är inte skyldiga att betala arbetsgivares socialskyddsavgift för betalningar som under kalenderåret har gjorts till samma mottagare, om inte betalningarnas belopp överstiger det maximibelopp för inkomst som befrias från förskottsinnehållning och om vilket bestäms genom förordning av statsrådet eller om inte betalningen hänför sig till närings- eller annan förvärvsverksamhet som betalaren bedriver. Arbetsgivares socialskyddsavgift betalas inte heller för enskilda, tillfälliga betalningar som inte överskrider det maximibelopp för betalning som befrias från förskottsinnehållning och om vilket bestäms genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av lagen om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 4 december 1998 om minskning av det garantibelopp som staten 1999 betalar till folkpensionsanstalten (910/1998) 1 och 2 § som följer:

1 §

Utan hinder av 59 § 2 mom. folkpensionslagen (347/1956) och 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen (364/1963) betalar staten 1999 av det garantibelopp som avses i de nämnda lagrummen sammanlagt 84 093 963 euro mindre till folkpensionsfonden och sjukförsäkringsfonden än vad som behövs för uppnående av det föreskrivna minimibeloppet av folkpensionsfondens med det främmande kapitalet minskade finansieringstillgångar samt av sjukförsäkringsfondens

med det främmande kapitalet och reserverna minskade finansieringstillgångar.

Folkpensionsanstalten svarar med sina egna medel för finansieringen av det i 1 mom. nämnda beloppet på 84 093 963 euro till utgången av 2003.

2 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999 och gäller till och med den 31 december 2003.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 (908/1998) om ändring av 59 och 59 a § folkpensionslagen som följer:

För uppnående av minimibeloppet av folkpensionsfondens finansieringstillgångar överförs under 1998—2003 vid behov ur sjukförsäkringsfonden medel till folkpensionsfonden av de finansieringstillgångar som överstiger det mini-

mibelopp av finansieringstillgångarna som föreskrivs i 59 § 1 mom. sjukförsäkringslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lag

om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 59 § sjukförsäkringslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras 2 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen den 4 december 1998 (909/1998) om ändring
av 59 § sjukförsäkringslagen som följer:

— — — — — För uppnående av minimibeloppet av sjukför- säkringsfondens finansieringstillgångar över- förs under 1998—2003 vid behov ur folkpen- sionsfonden medel till sjukförsäkringsfonden av	de finansieringstillgångar som överstiger det mi- nimibelopp av finansieringstillgångarna som be- stäms i 59 § 2 mom. folkpensionslagen. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
--	--

Helsingfors den 21 november 2001